

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

1.אוראל חביב אלקלאי (עצור/אסיר
בפקוח) ת"ז 325673820

הנאשמים

2.רביב אניסימוב (עציר) ת"ז
212244776

גזר דין

שני הנאשמים שלפניי, **אוראל אלקלאי** (להלן: "נאשם 1") ו**רביב אניסימוב** (להלן: "נאשם 2") הורשעו ביום 31.12.25 על סמך הודאתם במסגרת הסדר טיעון בביצוען של עבירות שנכללו בכתב-אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

נאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה **סיוע לאחר מעשה** לפי סעיפים 260(א) ו-261(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק").

נאשם 2 הורשע בעבירות שעניינן **היזק בחומר נפץ** לפי סעיפים 452 ו-454 לחוק; וכן **עבירות בנשק (החזקה)** לפי סעיף 144(א) רישא לחוק.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שיוטל על הנאשמים.

עובדות ההרשעה:

דוד אוסי (להלן: "**המתלונן**") הוא אביו של דרור אוסי ובמועד הרלוונטי לכתב-האישום התגורר בטירת הכרמל. בין הנאשמים לבין המתלונן ודרור אין כל היכרות מוקדמת. במועדים שונים, עובר לתאריך 10.7.25, נטל דרור הלוואות מאנשים שונים; מלווים שונים פנו אל המתלונן בדרישה שישלם אותם חובות. ביום 10.7.25, שעה 02:56, החליט נאשם 2 להשליך רימון יד מספר 26 נפיץ/רסס לעבר החצר הקדמית של בית המתלונן. בהמשך לכך, ביקש נאשם 2 מנאשם 1 להסיעו לחבר בטירת הכרמל. מספר דקות לאחר מכן, נפגשו הנאשמים במגרש חניה ברחוב הלח"י בקרית ים, כשנאשם 2 הגיע למקום עם קורקינט חשמלי וקסדה ועטה כפפה על ידו הימנית. הנאשמים הלכו לעבר רכב מסוג ניסאן; נאשם 2 מסר לנאשם 1 את המפתח וקוד ההנעה של הרכב, וזאת על מנת שינהג ברכב ויסיע אותו לטירת הכרמל; נאשם 2 הכניס את הקורקינט והקסדה לתא המטען של הרכב.

עמוד 1 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

בשעה 03:02 לערך, נסעו הנאשמים ברכב לכיוון טירת הכרמל, כשנאשם 1 נוהג ברכב ונאשם 2 יושב במושב הנוסע שלידו. בשעה 03:33 לערך, לאחר הגעתם לטירת הכרמל, נאשם 2 ביקש מנאשם 1 לעצור את הרכב באזור הסמוך לבית העלמין, בטענה כי הוא הולך לבקר חבר. נאשם 1 עצר את הרכב במקום, נאשם 2 יצא מן הרכב כשהוא עוטה כפפות על שתי ידיו, הוציא את הקורקינט והקסדה, חבש את הקסדה לראשו ונסע באמצעות הקורקינט מהמקום, בעוד נאשם 1 נשאר במקום והמתין לנאשם 2 ברכב.

נאשם 2 רכב על הקורקינט לכיוון בית המתלון, כשהוא מחזיק את הרימון; בשעה 3:46 לערך, עצר נאשם 2 בסמוך לבית המתלון, ירד מהקורקינט והשליך את הרימון לעבר החצר הקדמית של בית המתלון, כשבבית שהו באותה העת המתלון ואשתו. הרימון התפוצץ בחצר מימין לכניסה לבית המתלון, וכתוצאה מכך נגרם נזק לחלונות, למרצפות, לקירות הבית ולמנורות בתוכו. באותה העת, שמע נאשם 1, שהמתין לנאשם 2 במקום, את פיצוץ הרימון אשר גרם לרעש עז.

מיד לאחר השלכת הרימון, עלה נאשם 2 על הקורקינט ורכב בחזרה לכיוון המקום במהירות, והגיע לאחר כשתי דקות, בשעה 3:48 לערך, אל הרכב, פתח את תא המטען ונאשם 1, אשר ידע כי נאשם 2 ביצע עבירה מסוג פשע, סייע לו בכך שיצא מהרכב והשניים הכניסו יחדיו את הקורקינט והקסדה לתא המטען של הרכב ונסעו מיד מהמקום לכיוון היציאה מטירת הכרמל לכיוון כביש 4, כשנאשם 1 נוהג ברכב, כל זאת בכוונה שנאשם 2 יימלט מעונש.

משהתקרבו הנאשמים אל היציאה מטירת הכרמל, עצרו ברמזור אדום והבחינו בניידת משטרה. אז, נאשם 2 פשט את המכנסיים הארוכים שלבש, ירד מהרכב כשהוא משאיר את דלת הרכב פתוחה ונאשם 1 המתין במושב הנהג, והשליך את המכנסיים בצד הכביש כדי למנוע את הפללתו. לאחר מכן שב לרכב, וכעבור רגעים ספורים נעצרו הנאשמים על-ידי ניידת משטרה שהגיעה למקום.

ראיות הצדדים לעניין העונש

המאשימה

ב"כ המאשימה, עו"ד מור בן אבו, הגיש לעיוני תדפיס מידע פלילי בעניינו של נאשם 1 (טעת/1), ממנו אני למד, כי לחובת הנאשם זקופות שתי הרשעות קודמות, כאשר האחת עניינה גניבה והשנייה, אשר התיישנה, עניינה בהחזקת סמים (בבית-דין צבאי). עוד הגישה המאשימה תדפיס מידע פלילי בעניינו של נאשם 2 (טעת/2), ממנו אני למד כי לחובת הנאשם רשומות שלוש הרשעות קודמות, ובהן גניבה, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין וקשירת קשר לפשע, כאשר אחת מהן ניתנה בבית-המשפט לנוער.

ההגנה

ב"כ הנאשמים, עו"ד שלומי שרון ועו"ד מעיין דבוש, הגישו לעיוני מסמכים רפואיים שעניינם במצב הרפואי של אמו של נאשם 1 (טעת/1), מהם עלה כי מצבה הרפואי מורכב בשל מחלה שאינה פשוטה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

טיעוני הצדדים לעניין העונש

המאשימה

הפרקליט המלומד הגיש טיעונים לעונש בכתב והוסיף על אלו בעל-פה (טעת/3); במסגרת טיעונים אלו עמד הפרקליט על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען של העבירות דכאן, כגון שלום הציבור, הגנה על חיי אדם והגנה על רכוש. עוד צוין כי תופעת עבירות הנשק הפכה למכת מדינה של ממש, וכי יש להחמיר עם עברייני הנשק. בפרט ציינה המאשימה את החומרה היתירה בביצוע עבירות נשק מסוג חומרי נפץ ומטעני חבלה, וכי אין דין החזקת רימון רסס כדין החזקת אקדח.

לדידה של המאשימה, מעשיו של נאשם 2 מהווים אירוע אחד, שכן קיים ביניהם קשר הדוק. במסגרת גיבוש מתחם העונש ההולם עמדה המאשימה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כגון הנזק שנגרם לבית המלון. לעניין זה הוסף, כי מקום ביצוע העבירות, בהיותו בית מגורים במרחב הציבורי, מוסיף על הנזק הפוטנציאלי הממשי שהיה עלול להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים, וזאת בהתחשב, בנוסף, בסוג הנשק. לדידה של המאשימה, אין שוני בין השלכת רימונים מסוג זה לבין מטעני חבלה. עוד הוסף כי חלקו היחסי של נאשם 2, בהיותו המבצע העיקרי, ברור וממשי; חלקו של נאשם 1 אמנם אינו מוחלט ומסתכם בסיוע, אך מדובר בסיוע ברף גבוה, כזה הנמצא בקרבה רבה לביצוע העבירה העיקרית והמלאה של החזקה.

לאור המקובץ, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם בעניינו של נאשם 1 כנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של נאשם 2 כנע בין 5 ל-7 שנות מאסר בפועל. זאת לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי הנאשמים הודו בעובדות כתב-האישום המתוקן ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר. עם זאת, הנאשמים הבינו את מעשיהם, צוין כי זו אינה הסתבכותם הראשונה של הנאשמים עם החוק, וכי נאשם 2 אף ריצה מאסר בפועל. על כן, סברה המאשימה כי יש למקם את עונשו של נאשם 1 ברף התחתון של המתחם המוצע, ואת עונשו של נאשם 2 באמצע המתחם המוצע.

ההגנה

הסנגורים המלומדים ציינו, כי נאשם 1 היה נתון במעצר ממשי במשך 61 ימים, ומתאריך 8.9.25 ועד היום נתון באיזוק אלקטרוני; נאשם 2 נתון במעצר ממשי מיום 10.7.25 ועד היום. הודגש כי עברם הפלילי של הנאשמים אינו כולל עבירות נשק או אלימות והוסף בהקשר זה כי מרבית הרשעותיו של נאשם 2 מיוחסות לתקופה בה היה קטין.

הודגש כי נאשם 1, בהתאם לעבירה אשר יוחסה לו, לא היה מודע למהות העבירה שביצע נאשם 2 – לא יוחסה לו מודעות באשר לנסיבות ביצוע העבירה או סוג העבירה; ואם הייתה מיוחסת לו כזו, הוא היה מורשע בעבירות נלוות שונות. על כן, מדובר ברמת ידיעה מצומצמת. עוד צוין כי שימוש ברימון

עמוד 3 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

רסס אינו זהה לשימוש במטען חבלה שכן קיימים הבדלים מהותיים באופי הקטלני של כלי הנשק – לעומת מטען חבלה, הנושא כמות גדולה של חומר נפץ ומוטמן במקום ספציפי, רימון רסס נזרק באופן אקראי לתא שטח מסוים.

משאלה הם פני הדברים, ובהתייחס לעניינו של נאשם 2, עתר צוות ההגנה לקבוע מתחם שתחתיתו ב 39-40 חודשי מאסר; בעניינו של נאשם 1 עתר צוות ההגנה להשית עונש מאסר בדמות מאסר בעבודת שירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, צוין כי הנאשמים צעירים, הודו במסגרת הליך מוקד ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר וכן העדת 60 עדי תביעה, ביניהם המתלונן ומשפחתו. באשר לנאשם 1, צוין כי מצבו הרפואי של אמו מורכב, ויש לתת את הדעת לתקופת מעצרו, הן מעצרו הממשי הן מעצרו באיזוק. עוד צוין כי עברו הפלילי כולל עבירה שהתיישנה בשנת 2024 ועבירה נוספת, שעניינה גניבה, כאשר מועד ההרשעה מאוחר לעבירה הזו. בעניינו של נאשם 2 צוין כי נסיבות חייו אינן פשוטות, ויש להתייחס לתקופת מעצרו; לעניין עברו הפלילי, צוין כי מרבית הרשעותיו נתקבלו בהיותו קטין.

לאור המקובץ, עתרה ההגנה למיקום עונשם של הנאשמים בסף התחתון של המתחמים שהוצעו.

דבריהם של הנאשמים

נאשם 1 הצטער על שעשה וציין כי דבר זה לא יקרה יותר.

נאשם 2 הצטער על הטעות שקרתה, הביע חרטה ושמח על כך שאיש לא נפגע. עוד ציין כי ברצונו להשתקם.

דיון והכרעה

ראשית יש לציין כי עניינו בפרשה חמורה הכוללת מעשים מסוכנים עד מאוד העלולים לגבות קורבנות חפים מפשע, ואשר במסגרתה נזרק רימון רסס לעבר חצר בית מגורים. ברי, כי **מדינה מתוקנת צריכה לעשות כל שביכולתה להוקיע מתוכה מעשים מסוג זה**. עוד, אין ניתן להתעלם מכך **שתופעת עבירות הנשק הפכה לרעה חולה ומסוכנת** הגובה קורבנות רבים והמשפיעה לרעה על הביטחון האישי של כל אחד ואחד מתושבי המדינה. **מבצעי מעשים אלו ראויים לענישה קשה, מרתיעה והולמת, כזו אשר יהא בה כדי לשדר מסר ברור לפיו מערכת המשפט לא תשקוט ולא תשלים עם תופעה שכזו, הפושה בתוככי המדינה**.

מתאימים לעניינו דבריו של כב' השופט י' עמית (בתוארו דאז) שנכתבו במסגרתו של ע"פ 2398/14 אלזהייל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.7.14:

"אחזור ואדגיש את מדיניות ההחמרה בעביחת נשק, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשפם האחרונות (ראו, לדוגמא, ע"פ

עמוד 4 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.1.2014)). לזמינות הבלתי נסבלת של נשק חם בידי מי שאינם מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חשבונות" ול"פתרון סכסוכים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות שארצנו מוכיחה כי הקלישאה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתין עד למערכה האחרונה ויורה עוד קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש" (ההדגשה אינה במקור).

עוד מתאימים לענייננו דבריו של כב' השופט נ' סולברג שנכתבו במסגרתו של ע"פ 3491/13 **טויק נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 15.11.13:

" אין צורך להבביר מילים על המסוכנות הרבה של חומרי בפץ ומטעני חבלה. סכנת נפשות, פשוטו כמשמעו. שומה למגר תופעה של סחר, נשיאה והובלה של נשק. אין ניתן להתפשר, ולא לנהוג בסובלנות... מדובר בחיי אדם" (ההדגשה אינה במקור).

גזירת-הדין תיעשה להלן בהתאם לעקרונות שנקבעו בסימן א'1 שבפרק ו' בחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה. נקודת המוצא היא, כי העיקרון המנחה – עקרון ההלימה, הוא המתווה את תכלית הענישה. לאורו ייקבע מתחם העונש ההולם (תוך שימת לב **לערכים החברתיים המוגנים** שבהם פגעו מעשיהם של הנאשמים, למידת הפגיעה בהם, **למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**). אחר-כך, בשים לב לאותו מתחם תישקל השאלה איזה עונש יש להתאים לנאשמים מתוך התחשבות בנסיבותיהם האישיות, **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

בשלב זה אדון בענייניו של כל אחד משני הנאשמים בנפרד.

ראשית, אפנה לדון בענייניו של **נאשם 2**.

העבירות החמורות אותן ביצעו הנאשמים מהוות "**אירוע אחד**", שכן קיים ביניהן קשר הדוק – כלל העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות חלק מתוכנית עבריינית אחת (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 **עיסא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 30.7.15). משכך ייקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל המעשים, זאת לפי סעיף 40(ג) לחוק העונשין. יודגש כי בגזירת העונש יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות וזאת לפי סעיף 40(ג) לחוק.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם זה, הרי שהדברים מובנים מאליהם: המחזיק נשק בלא רשות על-פי דין פוגע בראש ובראשונה **במנגנוני השלטון ובצורך להגן על שלום הציבור**, וכן יוצר **סיכון לביטחון הציבור ולחיי אדם** בכך שחושף אותם לאירועים פליליים המבוצעים באמצעות נשק המוחזק שלא כחוק. בל נשכח כי נאשם זה הורשע גם בעבירה שעניינה היזק בחומר נפץ, ולכן פגע גם בביטחונו האיש, רכושו ושלוות חייו של המתלונן וכן של משפחתו. **פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים אלו ממשית**, גם בשל אופיו של כלי הנשק – **רימון רסס**.

עמוד 5 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שעניינה החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק. נמצאתי למד, כי בשנים האחרונות חלה מגמת החמרה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירות אלו. סאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלו הינה מגוונת. ברי, כי תלויה היא בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

עם זאת, אזכיר כי בקביעת העונש בעבירות החזקת נשק יש לתלות משקל ניכר באופי הנשק, במידת קטלניותו ובכמותו. אזכיר כי בעניינו מדובר בנשק מסוג רימון רסס שנזרק לעבר חצר בית מגורים. כמו כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית ההחזקה. כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית-המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם (ראו לעניין זה: ע"פ 9702/16 אלולאיה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.9.17, בפסקה 8; ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 24.4.18, בפסקה 5).

בהקשר זה אעיר בנוסף כי במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין (תיקון מס' 140 – הוראת שעה), התשפ"ה-2025, הבא לידי ביטוי בסעיף 144(ז) לחוק, עוגנו עונשים מזעריים הנוגעים לעבירות שעניינן החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העברין במקרים אלו "לא יפחת ... מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו...". התיקון הנ"ל מבקש לשקף את החומרה אותה יש לייחס לתופעה בה עסקינן, ואת הצורך המובהק להילחם בה מלחמת חורמה בלתי מתפשרת. הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21, ותחולתה עוגנה בחוק למשך שלוש שנים, קרי הוראה זו נכנסה לתוקפה טרם ביצוען של העבירות מושא כתב-האישום דכאן, וביצוען של העבירות על-ידי הנאשם נעשה בתקופה בה הוראה זו חלה. עוד יצוין, כי ביום 9.1.25 הוארך תקופה של הוראה זו עד ליום 31.12.26. לפיכך – הוראה זו חלה על עניינו של הנאשם דכאן.

בל נשכח כי מלבד עבירת הנשק, יוחסה לנאשם גם עבירה חמורה שעניינה היזק בחומר נפץ. נסיבות אלה גם הן נלקחות בחשבון בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת; כפי שנקבע בפסיקת בית-המשפט העליון, מעשים אלה מגלמים מסוכנות יתרה ומחייבים ענישה מחמירה.

ראו למשל את ע"פ 649/15 לוגסי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.8.17 – במסגרתו הורשע המערער בעבירות שעניינן נשיאת נשק, חבלה בכוונה מחמירה והיזק בחומר נפץ. עובדות המקרה מלמדות כי המערער הגיע, כשהוא רוכב על קטנוע, לבית במושב בו התגורר המתלונן עם משפחות, אשר שהו בבית באותה העת. המערער השליך רימון רסס לעבר חזית הבית וברח מהמקום תוך שהוא פוגע ברכב שחנה בסמוך לבית. הרימון התפוצץ בחזית הבית וגרם לחור ברצפה, זגוגיות חלונות הבית התנפצו ורסיסי מתכת מהרימון גרמו נזק לקירות הבית ולקירות החומה החיצונית. בית-המשפט המחוזי השית על המערער 6 שנות מאסר בפועל; ערעור לבית-המשפט העליון התקבל, ועונשו של המערער הוקל ל-5 שנים ו-4 חודשים, וזאת על מנת לעודדו בהליך השיקום החיובי בו החל.

עוד ראו את ע"פ 4047/24 מדינת ישראל נ' ספדי, ניתן ביום 22.4.25 – במסגרתו החמיר בית-המשפט העליון בעונש שהוטל על המשיב בעקבות הרשעתו בעבירות שעניינן היזק בחומר נפץ והחזקת נשק,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

והעמידו על 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לאחר הפעלת מאסר מותנה נקבע כי הנאשם ירצה 58 חודשי מאסר באופן כולל; ת"פ (מחוזי ת"א) 25-05-23177 **מדינת ישראל נ' חג'אני**, ניתן ביום 27.11.25 – במסגרתו הושתו על הנאשם 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין הרשתו בעבירות שעניין נשיאה והובלת נשק והיזק בחומר נפץ; ת"פ (מחוזי ת"א) 24-09-29925 **מדינת ישראל נ' קלברינו**, ניתן ביום 26.5.25 – במסגרתו הושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין הרשתו בהחזקת נשק (רימון רסס).

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא ממשי ובלעדי על אף שלאחר ביצוע נאשם 1 סייע לו; ברור כי במעשים המתוארים טמון תכנון מוקדם; כתוצאה מהמעשים נגרם נזק לרכוש, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא רחב, בהתחשב באופי העבירות, בביצוען בסביבת מגורים ולאור סוג הנשק (**רימון רסס**). למרבה המזל לא נגרם נזק לגוף כתוצאה מהמעשים. הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות החמורות נעוצות ככל הנראה בחוב כספי. הנאשם הבין את מעשיו והיה עליו להימנע מעשייתם. אין בעניינו קרבה כלשהי לסייג לאחריות פלילית.

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את סוג הנשק המוחזק (**רימון רסס**), את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה לפיה מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע בין 45 לבין 72 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוען של העבירות (סעיף 40 יא לחוק):

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות. יש להתחשב בכך שעונש מאסר לריצוי בפועל בוודאי יפגע בנאשם, גם בשל גילו הצעיר ונסיבות חייו. **לנאשם עבר פלילי** שאינו כולל עבירות דומות. אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו המסוכנת של הנאשם, סברתי כי בהחלט יש מקום להכליל בגדרי מתחמי הענישה את השיקול שעניינו **בהרתעת הרבים** (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לדבר, מצאתי להטיל על נאשם זה עונשים כדלקמן:

- 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירת נשק לפי סעיפים 144, 452 ו-454 לחוק העונשין.

עמוד 7 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

ג. פיצוי על-סך 10,000 ₪ אשר ישולם למתלונן שבבעלותו הבית שנפגע. סכום זה ישולם ב-4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 1.5.26 ויועבר למתלונן לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי-תשלום אחד מהתשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.
כעת אפנה לדון בעניינו של **נאשם 1**.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של נאשם זה ברורים – הוא פגע בסדר הציבורי, בשלטון החוק ובביטחון הציבור בכך שסייע לנאשם 2 לאחר שזה ביצע עבירה. **מדובר בפגיעה ממשית**.

על-מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שבגינה הורשע – **סיוע לאחר מעשה** לפי סעיף 260(א) לחוק וסעיף 260(1) לחוק.

ראו למשל את תפ"ח (מחוזי ת"א) 32740-12-12 **מדינת ישראל נ' בראנץ**, ניתן ביום 24.2.14 – במסגרתו הושתו על נאשם 3 – 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין הרשתו בעבירה שעניינה סיוע לאחר מעשה לפי סעיף 260(א) לחוק. עובדות המקרה מלמדות כי אחד הנאשמים הלך בעקבות הנפגע כאשר היה מצויד באקדח; אז ירה לעבר הנפגע מספר כדורים; הנפגע החל לרוץ, ואחד הכדורים פגע ברגלו; לאחר שהנפגע נפל לקרקע, ירה בו אותו נאשם מספר כדורים נוספים לעבר חזהו. נאשם 3 הגיע ברכב, כאשר אשתו היא שנוהגת בו, לרחוב סמוך למקום הירי וסייע במעשיו לשני הנאשמים האחרים בפרשה להימלט, לאחר שביצעו עבירות שעניינן חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק וסיוע לנשיאת נשק.

עוד ראו את ת"פ (מחוזי מרכז) 21262-03-16 **מדינת ישראל נ' תורק**, ניתן ביום 24.1.18 – במסגרתו הורשע הנאשם בביצוע עבירה שעניינה סיוע לאחר מעשה לפי סעיף 260(א) לחוק; עובדות המקרה מלמדות כי הנאשם סייע להימלטות של יורה, שלא נתפס בסופו של יום, אשר ירה לעבר המתלונן וכתוצאה מכך חדר קליע לגבו ופצע אותו; הנאשם מנע מאדם אשר שהה במקום הירי מלעכב את היורה, ואף עשה עצמו כמי שרודף אחר היורה ומנסה ללכוד אותו. לאחר שהשניים נמלטו, הגיע הנאשם לרכבו והחל בנהיגה לעבר נקודת מפגש שתיאם עם היורה, והשניים נסעו מהמקום. ברקע המעשים עומד סכסוך שכנים בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלונן. בגין מעשים אלו הושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם סייע לאחר מעשה לנאשם 2 בידעו כי עבר עבירה מסוג פשע. חלקו של הנאשם בביצוע הסיוע לאחר מעשה הוא ממשי ובלעדי; למרבה המזל, הסיוע לא צלח ונאשם 2 נתפס. הנאשם הבין את מעשיו והיה עליו להימנע מעשייתם. אין בנמצא סייג כלשהו לאחריות פלילית.

מכאן, לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-08-2693 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפקוח) ואח'

הגעתי למסקנה לפיה מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודת שירות לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק):

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות. יש להתחשב בכך שעונש מאסר לריצוי בפועל בוודאי יפגע בנאשם ובמשפחתו, גם בשל גילו הצעיר. לנאשם עבר פלילי שאינו כולל עבירות דומות.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, הכוללים את תקופת שהייתו של הנאשם במעצר ממשי וכן תחת איזוק אלקטרוני, מצאתי להשית על הנאשם עונשים כדלקמן:

- א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות, ללא ניכוי ימי מעצרו הממשיים, בהתאם לחוות דעת שהתקבלה לעיוני ביום 15.1.26 מאת הממונה על עבודות השירות, במסגרתה נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונשו בדרך של עבודת שירות. את עבודת השירות יבצע הנאשם ב-אלווין ישראל – מרכז תעסוקה ושיקום לבעלי מוגבלויות, בכתובת – נחום ארמן 1 חיפה. עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 17.3.26 עד השעה 08:00, ביחידת ברקאי – עבודות שירות – שלוחת צפון – מתחם כלא מגידו. הנאשם מוזהר בזאת שאי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות עלול להביאו להפסקת ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות וריצוי יתרת עונשו במאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה לפי סעיף 260 לחוק.
- ד. פיצוי על-סך 2,500 ₪ אשר ישולם למתלונן שבבעלותו הבית שנפגע. סכום זה ישולם ב-2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 1.5.26 ויועבר למתלונן לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי-תשלום אחד מהתשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

העתק גזר-הדין יועבר לעיונו של הממונה על עבודת השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ו, 04 פברואר 2026, במעמד הצדדים.

אבי לוי, נשיא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 2693-08-25 מדינת ישראל נ'
אלקלאי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

עמוד 10 מתוך 10